

Księga Rodzaju

Rozdział 49

Jakub przepowiada przyszłość swoim synom

1. Potem wezwał Jakub synów swoich i rzekł: Zbierzcie się, abym oznajmił wam, co was spotka w przyszłości. 2. Zgromadźcie się i słuchajcie, synowie Jakuba, Słuchajcie Izraela, ojca waszego! 3. Rubenie, ty jesteś pierworodnym moim, Siłą moją i pierworodnym męskiej mocy mojej, Pierwszym co do godności, pierwszym co do potęgi. 4. Burzliwyś jak woda, ale nie będziesz miał pierwszeństwa, Boś wszedł na łożo ojca swego; Splugawiłeś wówczas moje posłanie, na które wszedłeś. 5. Symeon i Lewi - to bracia; miecze ich są narzędziami gwałtu. 6. Nie bierz udziału, duszo moja w radzie ich, Nie przyłączaj się do ich wspólnoty, serce moje, Bo w gniewie zabili mężów, A w swawoli okaleczyli woły. 7. Przeklęty ich gniew, bo jest gwałtowny, I zapalczywość ich, bo jest sroga. Rozdzielę ich w Jakubie i rozproszę ich w Izraelu. 8. Juda - ciebie będą słać bracia twoi, Ręka twoja będzie na karku wrogów twoich, Tobie kłaniać się będą synowie ojca twego. 9. Szczenię lwie, Juda; synu mój, Z łupu, synu mój, się podniosłeś; Czai się jak lew i jak lwica, któż go spłoszy? 10. Nie oddali się berło od Judy Ani buława od nóg jego, Aż przyjdzie władca jego, I jemu będą posłuszne narody. 11. Uwiąże osłę u krzewu winnego, A młode swojej osłicy u szlachetnej latorośli winnej; Wypierze w winie szatę swą, A w krwi winogron płaszcz swój. 12. Pociemnieją oczy jego od wina, A zęby jego zbieleją od mleka. 13. Zebulon - mieszka nad brzegiem morza, Na brzegu, gdzie jest przystań okrętów, A jego granice sięgają aż do Sydonu. 14. Issachar - to osioł kościsty, Wyleguje się między zagrodami. 15. A gdy zobaczył, że spoczynek jest dobry, A ziemia jest urocza, Nachylił grzbiet do noszenia ciężarów I stał się sługą pańszczyźnianym. 16. Dan - sędzi swój lud, Jak każde plemię izraelskie. 17. Niech będzie Dan węzem na drodze, Żmiją na ścieżce, Co kasa w pęcinę konia, tak że jeździec spada na wznak. 18. Zbawienia twego oczekuję, Panie. 19. Gad - rozbójnicy napierać na niego będą, Ale on będzie deptał piętę ich. 20. Aszer - tłusty jest pokarm jego, Dostarczać będzie przysmaków królewskich. 21. Naftali - smukła łania, Rodzi ładne sarnięta. 22. Józef - płodna latorośl, Płodna latorośl nad źródłem, Której gałązki rozrastają się ponad murem. 23. Niepokoją go, strzelają nań I zwalczają go łucznicy, 24. Jednak łuk jego stale napięty, A ramiona jego i ręce giętkie Dzięki pomocy Mocarza Jakuba, Stamtąd, gdzie jest pasterz. Opoka Izraela. 25. Bóg ojca twego niechaj cię wspomóże, Wszechmogący niech ci błogosławi, Niech darzy cię błogosławieństwem niebios, Błogosławieństwem toni leżącej w dole, Błogosławieństwem piersi i łona. 26. Błogosławieństwa ojca twego, Które przewyższają błogosławieństwa gór odwiecznych, Wyborne dary wzgórz odwiecznych, Niechaj spłyną na głowę Józefa, I na ciemień poświęconego wśród braci swoich. 27. Benjamin - wilk drapieżny, Rano pożera zdobycz, Wieczorem dzieli łup. 28. Oto wszystkie dwanaście plemion Izraela

i oto, co im powiedział ojciec. Błogosławił im, każdemu z osobna. Udzielił każdemu błogosławieństwa stosownego.

Śmierć i pogrzeb Jakuba

29. Dał im polecenie, mówiąc do nich: Gdy ja będę przyłączony do przodków moich, pochowajcie mnie z ojcami moimi w jaskini, która jest na polu Efrona Chetyty, **30.** W jaskini na polu Machpela, na wschód od Mamre w ziemi kanaanejskiej, którą wraz z polem nabył Abraham na grób dziedziczny od Efrona Chetyty. **31.** Tam pochowano Abrahama i Sarę, żonę jego, tam pochowano Izaaka i Rebekę, żonę jego, tam też pochowałem Leę. **32.** Pole z jaskinią na nim nabyte zostało od Chetytów. **33.** A gdy Jakub dał ostatnie polecenia synom swoim, wciągnął nogi swoje na łoże i skonał; i został przyłączony do przodków swoich.

© Towarzystwo Biblijne w Polsce, Warszawa, 1975

aktualizacja modułu: 2020-07-01